

Alfred Bobson

Art Related Correspondence

QUESTIA UNIVERSITY APPOINTED	
DATE	3
TIME	15

UNIVERSITY OF MASSACHUSETTS
AT AMHERST

Department of Forestry and Wildlife Management

Holdsworth Natural Resource Center
Amherst, MA 01003

May 8, 1990

5-14-90
ack 5-16-90

Dr. Alfred Bader
Aldrich Chemical Company, Inc.
Milwaukee, WI 53201

Dear Dr. Bader:

Since our last phone conversation, I have continued my examination of the wood sample from the family portrait painting stretcher.

The wood is identified as pine (Pinus sp.) of the sylvestris pine group, which includes red pine (Pinus resinosa) of North America, and Scots pine (Pinus sylvestris), the principal conifer of Europe and Asia. In the hopes of being able to make a separation, I made measurements of fusiform ray heights. Unfortunately, the values obtained fall into a range which cannot distinguish the species.

The measured fusiform ray heights averaged 290 microns. As indicated at "A" on the enclosed figure, this value falls in the overlap range for the two species. Additionally, the measured lengths of the longest uniserate tails of the range averaged 79 microns; as shown at "B." This also is an indecisive value.

Regrettable, I must conclude that the samples, as yet, cannot be identified to species. In case it would help to know the native source of red pine, I am enclosing a range map for this species.

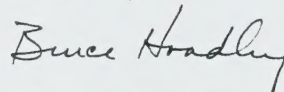
I want you to know how much we have enjoyed your book on analyzing paintings. I have a little interest and involvement in "detective" work with wood, and get involved from time to time with forensic problems. Currently, I am reviewing evidence connected with the Lindberg kidnapping case.

The reprints of your catalog covers are great. The favorite among our students and faculty is the Rembrandt portrait. If the offer still holds, there are about 20 students who would be interested in having one.

Again, I'm sorry I was unable to provide a definite answer to the type of wood in your beautiful painting. I hope the information is somehow useful.

Sincerely,

R. Bruce Hoadley
Professor of Wood Science
& Technology

BH/dc

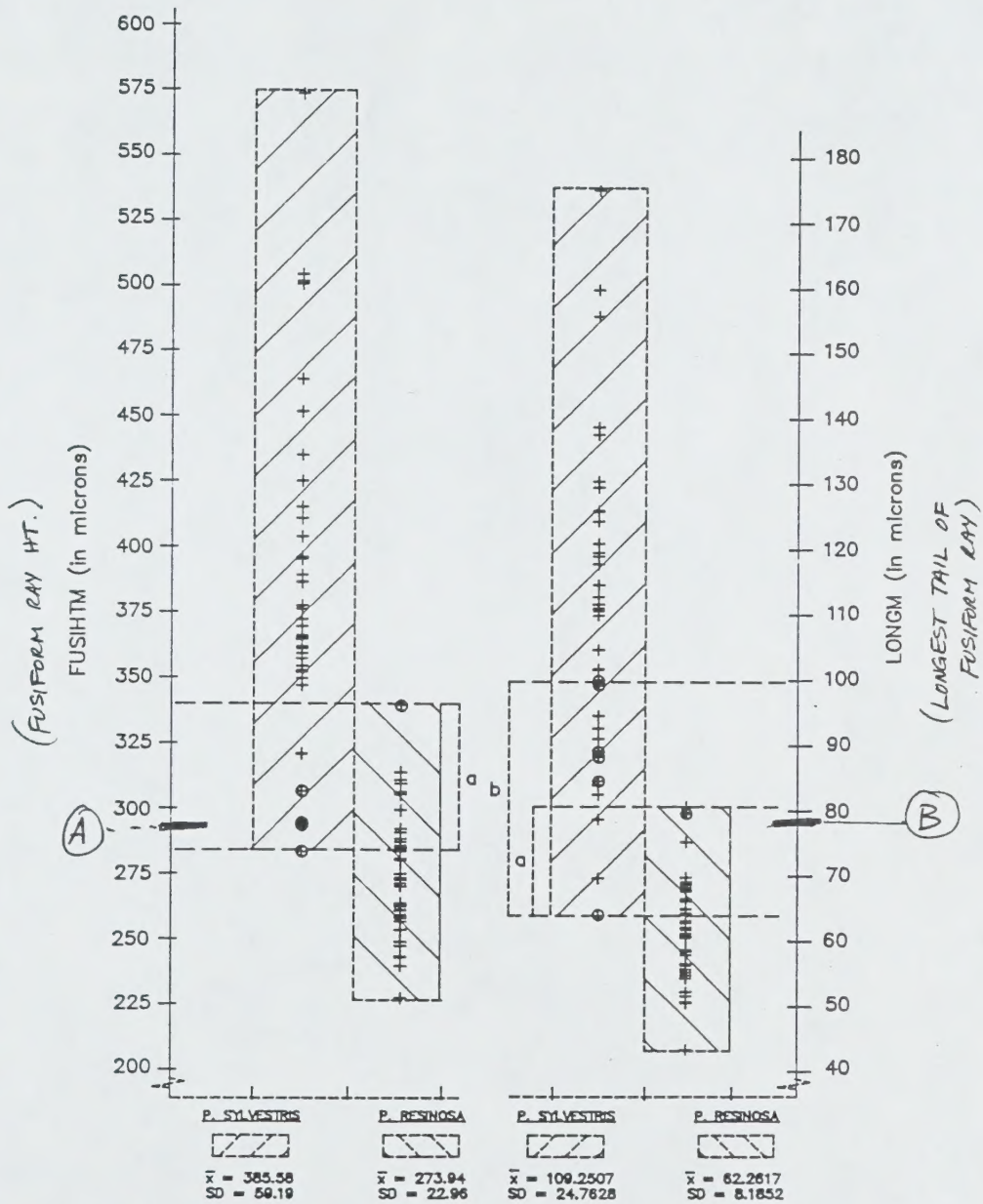

Figure 11. Mean values of FUSIHTM and LONGGM for *P. sylvestris* and *P. resinosa*.

- a: overlap range
- b: misclassification range
- ⊕ misclassified samples

Map 69-N. red pine, *Pinus resinosa* Ait.

Toespraak gehouden door Prof. Dr. M.-C. VAN DAMME, Directeur-diensthoofd van het Seminarie voor Plastische Kunsten in Middeleeuwen, Nieuwe en Nieuwste Tijden, n.a.v. de openstelling van Hemadi's tentoonstelling "Rijpen, een levenswijze" in Galerij Kunst-Zicht op 12 juni 1991.

Dames en Heren, Beste Vrienden,

Met veel sympathie wil ik vandaag de tentoonstelling van Hemadi inleiden. Ik leerde de kunstenaar enkele jaren geleden kennen toen hij zich als student Kunstgeschiedenis aan de R.U.G. liet inschrijven. Hij manifesteerde zich als een buitengewoon leergierig iemand en reeds vlug kwam ook zijn gedreven kunstenaarschap aan de oppervlakte. Legendarisch zijn de menige passionele discussies die in seminarieverband met hem werden gevoerd. Ik heb onthouden dat Hemadi's kunst vanuit een hevige emotionele bewogenheid opbruist. Wat hij brengt is oprecht en ontsprongen uit een gesubjectieerde levenservaring. Zijn kunst is vervlochten met een heel persoonlijke, specifieke situatie namelijk deze van een jonge Irakees, die, uit zijn geboorteland gevlucht, in een hem aanvankelijk onbekend land, enige stabiliteit zoekt en ook vindt dankzij een hartstochtelijke verkenning van de Westerse kunst, dankzij een steeds groeiende vriendenkringen dankzij de genegenheid van een jonge Belgische vrouw die hij ten slotte ten huwelijk vraagt. Dit lijken anecdotes maar zijn het niet. Evenmin als zijn maatschappelijke, politieke en existentiële vraagstellingen die in elk gesprek telkens opnieuw opduiken; zijn bezorgdheid voor het milieu, het behoud van de natuur, zijn geloof in algemeen menselijke waarden die hij als intellectueel vooropstelt maar daarom niet minder emotioneel veruitwendigt.

De werken die U hier ziet zijn gegroeid uit de mens. Zij handelen over de mens en zijn heel uitdrukkelijk tot hem gericht. Zij communiceren niet via cerebrale, abstract theoretische weg maar beogen een algemeen menselijk contact en bewustmaking van een aantal fundamentele aspecten als vragen naar de menselijke oorsprong, vragen omtrent vrijheid en onvrijheid, vrede en oorlog. Het behoeft geen betoog dat precies deze kernvragen in de kunst van de Irakees Hemadi geëvoceerd worden. Zij is inderdaad ontstaan uit de confrontatie van een bijzonder hartstochtelijk maar fijn besnaard en kwetsbaar individu met de harde werkelijkheid van de Irakese-Iranese oorlog enige tijd geleden en nu onlangs met de Golfoorlog. - Betekenisvol zijn eveneens het "vervreemde" vaderland, de breuk met en nu ook het verlies van familie en vrienden, een gealiëneerd bestaan dat progressief in een nieuwe context en nieuwe cultuur wortel schiet. Eigenlijk is zijn verhaal een ontroerend verhaal; zijn kunst geobjectieerde

emotie die tegelijk boodschap wil zijn en die, niet belerend, maar ergens van gevoel tot gevoel een uitweg zoekt.

Het is niet mijn bedoeling Hemadi's schilderijen in de Westerse kunsttraditie in te schakelen. Vergeten we immers niet dat hij als Islamiet in een totaal verschillende cultuur en met een specifiek wereldbeeld is opgegroeid. Nochtans heeft hij gepoogd, uit liefde en belangstelling voor de Westerse schilderkunst, de expressieve penseelslag van de figuratieve schilderkunst onder de knie te krijgen. Zijn eerste werken uit de Akademiëtijd getuigen van een virtuoos schilder talent. Het impulsief spontane ligt hem bijzonder goed. Misschien ten dele omdat deze rigoureuze gestiek toelaat echo's van het Oosters grafisch raffinement quasi natuurlijk in zijn schriftuur te integreren. Talrijke vroege aquarellen getuigen daarvan. Deze vaak langoureuze, nostalgisch blauwe werken lijken wel exotische droombeelden, vage herinneringen aan zijn geboorteland.

De hier aanwezige werken dienen vanuit een zingevend totaalconcept benaderd. De onderliggende boodschap steunt op het besef van een noodzakelijke terugkeer van de mens naar zijn natuurlijke oorsprong. De oorsprong waarvan hij steeds meer en meer en vooral nu in de gecomputeriseerde maatschappij vervreemd is. Een vervreemding die op lange termijn onherroepelijk tot zelfaliënering voert. De mens is zijn oorspronkelijke drijfveren ontgroeid. De instinctief chaotische vitaliteit, bron van leven, van hartstocht leerde hij beheersen, organiseren, systematiseren. Langzaam verdwijnt de voeling met de herkomst : de aarde, moeder van alle dingen. De zich aldus ontwikkelende eenzijdigheid voert tot destabilisering, vervreemding en psychische ontwrichting.

De positieve dynamiek van de natuurlijke oorsprong vindt haar metafoor in de vigoereuze voorstelling van dieren. De olifant als koning van het woud, groots en triomfantelijk. Het instinctieve, in de wilde, agressieve schildering van de tijger : een onbedwongen, zich ontladende levensenergie. In scherpe tegenstelling daarmee, profileren zich de andere werken waar de mens, man en vrouw, op zich chaotisch, met eigen drift- en gevoelsleven als een wriemelend net van krachten tot leven komt, maar

meteen, net simultaan, door de systematische -geïnformatiseerde- webstructuur, in zijn bruisende vitaliteit bedwongen wordt. Het onderscheid in techniek bij deze twee reeksen schilderijen is dus niet toevallig. Enerzijds het breedvoerig ritme in de olieverf, anderzijds het beheerst grafisch stramien dat zich met aquarel, ecoline en pastel tot een regelmatig vlies verdicht. Vrijheid/onvrijheid? Beslist. Hoewel het sluipend gevaar voor onvrijheid niet alleen de mens beloert maar ook het dier dat door jacht en menselijk winstbejag met vernietiging tot zelfs verdwijning bedreigd wordt. Teken daarvan: de omkadering die het open veld van het doek expliciet doorbreekt en indijkt. Een aanslag op de natuurlijke zuiverheid van het oerbestaan, een aanslag op de natuur zelf door. Hemadi subtiel geduid door de aanwezigheid van groene linten, speelse allusies op slingerende lianen maar tegelijk verwijzend naar het Oosters gebruik van het offeren van linten op heilige plaatsen bij het afsmecken van gunsten.

De thematiek van destructie en onvrijheid kwam ook in vroeger werk aan bod. Daarvan getuigt het hier aanwezig, bijzonder krachtig geborsteld, doek met de oorlog als onderwerp. Dit werk, vanuit een sterk gesubjectieerd oogpunt beschilderd, is niet alleen chronologisch eerder te situeren maar ook inhoudelijk. Het is een tragisch document van geweld en vernietiging, een spoor, een teken van een uitzichtloze situatie. Het ensemble dat hier getoond wordt daarentegen, is in wezen hoopvol en vertegenwoordigt aldus een decisieve fase in wat Hemadi zelf "zijn evolutie" noemt. Een evolutie die uiteindelijk tot bevrijding voert. Hoe ontworteld en vervreemd men zich ook voelde: er is hoop. De kunstenaar heeft dit alles zelf doorleefd. Diepmenselijk contact doet werelden ontgrenzen en culturen uitdeinen, diepmenselijk contact wekt hartstocht op die de mens in zijn multidimensionaliteit herstelt, rationele en irrationele krachten losmaakt, waarbinnen ook de seksualiteit opnieuw zinvol geïntegreerd wordt. Deze ervaringen werden belichaamd in het portret van zichzelf en zijn vrouw wiens spetterende blik het gsystematiseerd en aldus vrijwel verstard grafisch weefsel doorbreekt.

Uiteindelijk gaat Hemadi's kunst over de mens, over zijn leefwereld en zijn positie daarin, over het dialectisch spel van menselijke relaties, over acculturatie, en het spanningsveld cultuur-natuur. In ruime zin handelt zijn kunst over de liefde voor alles wat bestaat in zijn meest zuivere, ongerepte vorm : de natuur als moeder van alle leven. Een zoektocht naar de oorsprong impliceert een verlangen naar de essentie der dingen. Alleen dan wordt leven opnieuw zinvol. Dat is de boodschap in Hemadi's hier tentoongestelde werken.

C. Van Damme

Dr. Alfred Bader
Chairman Emeritus

August 15, 1991

To Otto:
I keep good records!

Anna

Mr. Julius F. Szakaly
Route 7 - Box 68
"Rolling Green"
Hendersonville
North Carolina 28739

Dear Mr. Szakaly:

I really enjoyed chatting with you earlier this week.

I believe that your Head of an Old Man is a fine painting, painted in Rembrandt's immediate circle sometime around 1665. It is a painting that would fit very well into my collection.

However, as long as you think that the painting might really be by Rembrandt, you owe it to yourself to try to get a Rembrandt price, which today would be several million dollars.

If at any time you decide that you could sell this painting in fairness to yourself as a Rembrandt school work, then I would like to discuss it with you in some detail.

Enclosed please find an introduction to a catalog of paintings which I have given to my alma mater, Queen's University in Kingston, Ontario, Canada. This introduction describes my collecting philosophy. Also, an introduction of an exhibition catalog entitled "The Detective's Eye" describes our looking for paintings.

Best personal regards.

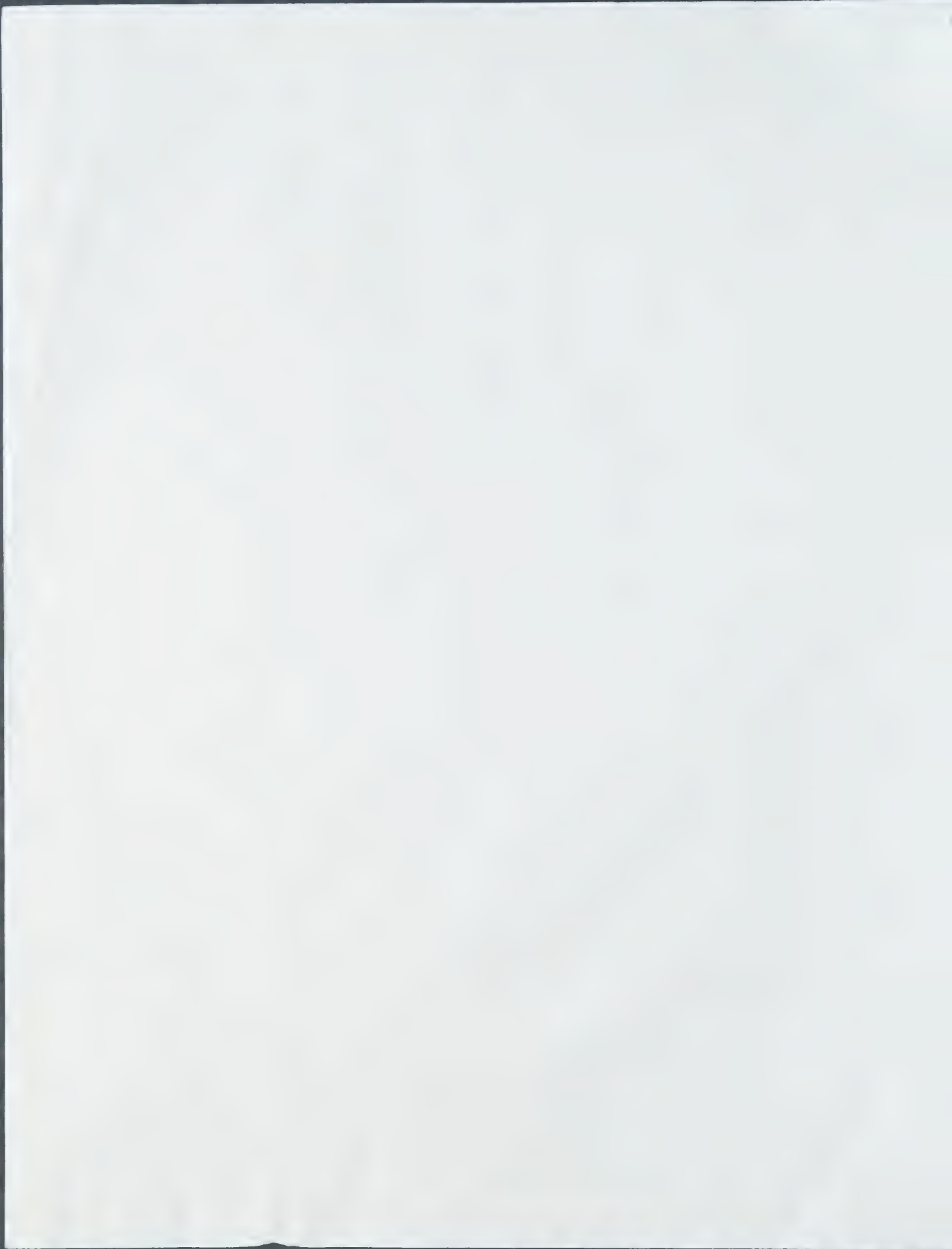
Sincerely,

AB:mmh
Enclosures

SIGMA-ALDRICH

P.O. Box 355 Milwaukee Wisconsin 53201 USA Telephone (414) 273-3850 Cable Aldrichem TWX 910-262-3052 Telex 26-843

September 20, 1991

Mr. Alfred Bader
Aldrich Chemical Company, Inc.
P.O. Box 355
Milwaukee, Wisconsin 53201

Dearest Alfred:

Thank you for your kind letter of September 13th; I was so happy to hear from you with all your information. I am especially interested in seeing your Aldrichchimica Acta cover with the beautiful and rare work by Jan van de Venne. I couldn't agree with you more that there must be many more pictures by such a talented figure. The luminosity and sensuality of the brush work is extraordinary, and anticipates, in many respects, Rococo developments.

I also want to thank you for sending me the photograph of that interesting portrait attributed to Mengs. The face is very nicely done, but the drapery seems, at first glance, to be perhaps by a different hand. I am not quite sure I understand who the painter actually is, and I wonder if you would mind me sending this photograph along to Dr. Steffi Röttgen at the Kunsthistorisches Institut in Florence, who I know has been at work on a Mengs monograph. Not that these specialists always have the final word, but I would be curious to see what she would say.

We had such a lovely lunch today with Lee Howard. Both of us shared warm reminiscences about you and Isabel. I thought about how much I appreciate your bringing the Howards and the museum together, since, when I left, I left with nine paintings which he and Pat so generously gave on behalf of our fiftieth anniversary. You are very right in noting that you have helped us a great deal. For that and for your friendship to Gloria and to us, you have my heartfelt thanks. Of course, Barry, as always, joins me in sending you and Isabel our most affectionate greetings.

Warmly,

Heidi

Dr. Alfred Bader
Chairman Emeritus

October 18, 1991

Dr. J. Kalff
Kerkstraat 18
Mook, The Netherlands

Dear Dr. Kalff:

How good is your memory?

You kindly wrote to me in June of 1974, inviting me to come and look at the late portrait by Drost depicting an ancestress of your wife.

I often visit Holland, but usually on business and very hurriedly. Now, however, my wife and I are looking forward to a week in Holland, the last week of November, just looking at paintings.

Might it be possible to look at your painting? If so, could you please tell me how we could come to Mook by train. We will probably spend most nights in Leiden.

Best regards.

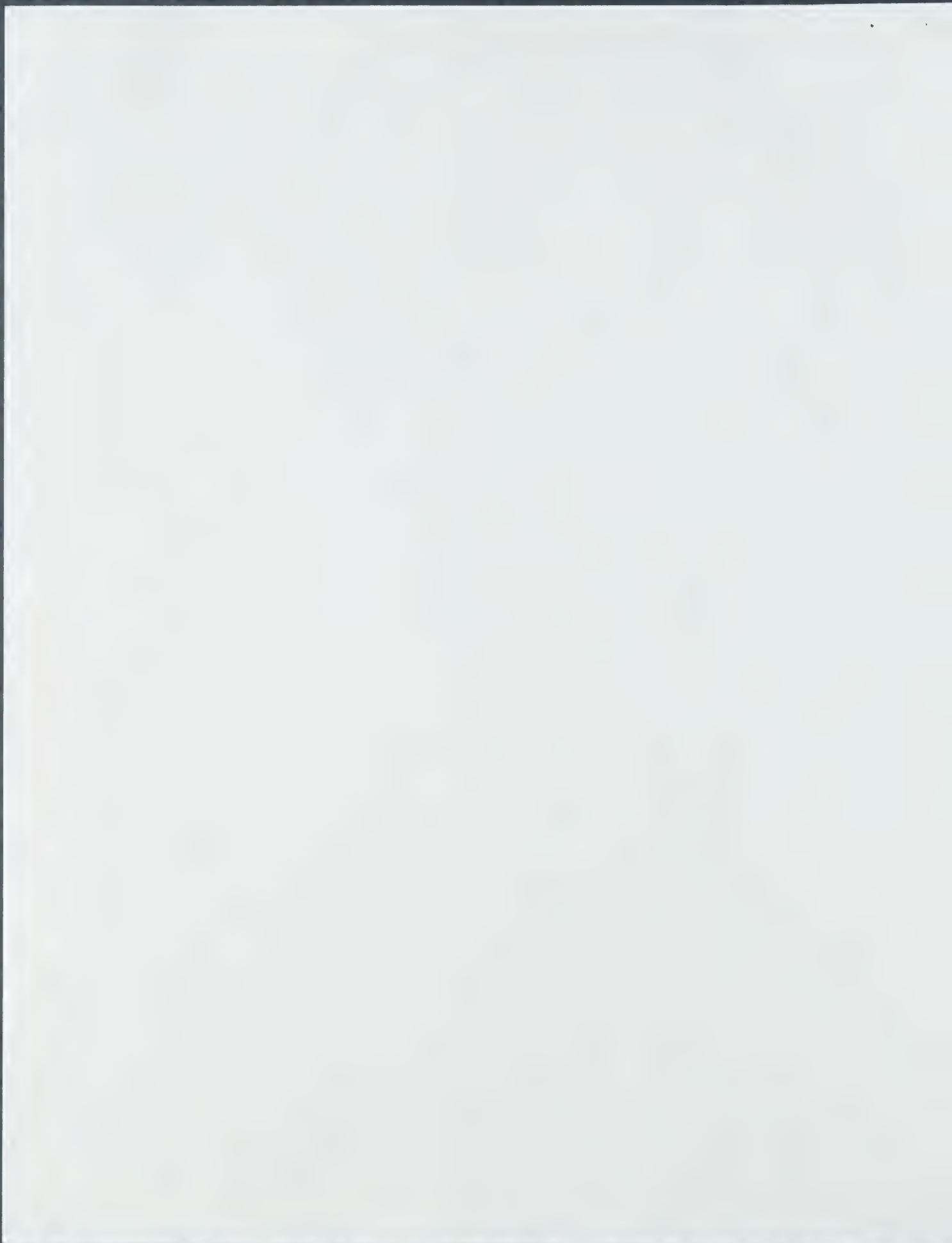
Sincerely,

Alfred Bader
AB:mmh

SIGMA-ALDRICH

P.O. Box 355 Milwaukee Wisconsin 53201 USA Telephone (414) 273-3850 Cable Aldrichem TWX 910-262-3052 Telex 26-843

DR J. KALFF

MOOK,
KERKSTRAAT 18

June 21st 1974
phone 08896-1605

Dear Sir,

My daughter who met you in Princeton has told us - by letter - about you and your hobby. She told you that we own a portrait by Rembrandt's pupil Drost. The history could not be simpler: it has never left my wife's family. My father-in-law also owned a portrait of her husband by Jan Weenix. It was destroyed in the last war - so we only have this portrait: our old aunt Hellegonda van Beemingen, a sister of the famous (in our country) Coenraod v. B. The date is uncertain. It is dated 1663 but the second 6 looks ~~at~~ as if it has been tampered with. I would not be surprised if it had been 1653. In those days it often happened that women, and men too (!) gave the date of their birth later than it really was. Vanity is an old habit.

The picture was exhibited in Leiden in 1966, at the exhibition "Rembrandt as a teacher". It was mentioned in Pantheon XXVII/5, 1969 - with a reproduction.

My daughter writes that you visit Holland occasionally. Why should not you come to Mook, to see it with your own eyes. You'll be very welcome.

Yours sincerely,

W. Kalff

Dear Mother
I received your letter of the 10th and was
glad to hear from you and to hear that
you were all well.

I am well at present and hope these few
lines will find you all the same. I have
not much news to write at present. I
am still in the same place and doing
the same work as before.

I have not much news to write at present.
I am still in the same place and doing
the same work as before. I have not
much news to write at present. I am
still in the same place and doing the
same work as before.

I have not much news to write at present.
I am still in the same place and doing
the same work as before. I have not
much news to write at present. I am
still in the same place and doing the
same work as before.

I have not much news to write at present.
I am still in the same place and doing
the same work as before. I have not
much news to write at present. I am
still in the same place and doing the
same work as before.

Yours affectionately
John

ALFRED BADER CORPORATION

F I N E A R T S

2961 NORTH SHEPARD AVENUE • MILWAUKEE, WISCONSIN 53211

October 24, 1991

BY HAND

Mr. George Friend
256 N. Pleasant Street, No. 2
Amherst, Massachusetts 01002

Dear George:

Recently, we purchased a sketch of a nude which is either by Thomas Eakins or after him. As you know, I paid \$450.00 to you, and we agreed that any profit that will be made will be split 50/50 by us. Since then, I have loaned the painting to the Chicago Art Institute who determined that the white pigment is lead white, and not titanium oxide. Martha Wolff rather liked the painting without being able to decide whether it is by Eakins or after him.

I am turning the painting over to you today with the understanding that if you can sell it at a price agreeable to both of us, you will first reimburse me for my out-of-pocket cost of \$450.00 and then split the profit 50/50.

Please acknowledge safe receipt of the painting by signing below.

Best regards,

Alfred Bader
AB:mmh

Received by

George Friend

October __, 1991

